

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
mod
Rådet for De Europæiske Fællesskaber

»Bemyndigelse til Kommissionen i henhold til artikel 145 og gennemførelse af budgettet i henhold til artikel 205«

Retsmøderapport	3458
Forslag til afgørelse fra generaladvokat Marco Darmon, fremsat den 30. juni 1989	3465
Domstolens dom af 24. oktober 1989	3481

Sammendrag af dom

EØF-Traktaten — kompetencefordeling og kompetenceudøvelse — Kommissionen — Rådets tildeling af gennemførelsesbeføjelser der skal udøves efter nærmere bestemmelser fastsat af Rådet — gennemførelse — begreb — konkrete foranstaltninger — omfattet — foreneligt med Kommissionens selvstændige beføjelser til at gennemføre budgettet (EØF-Traktaten, art. 145, 155, 205, 206a, stk. 2, og 206b; finansforordning, art. 80)

Begrebet gennemførelse i betydningen i EØF-Traktatens artikel 145, tredje led, som ændret ved Den Europæiske Fælles Akt, omfatter både udfærdigelsen af gennemførelsesbestemmelser og anvendelsen af bestemmelserne i enkelttilfælde ved foranstaltninger af konkret indhold. Traktaten anvender ordet »gennemførelse« uden nogen til-

føjelse, der begrænser begrebet, hvorfor dette ikke kan fortolkes således, at det ikke omfatter konkrete foranstaltninger.

Når Rådet anvender sin beføjelse efter artikel 145 til at fastsætte, at den såkaldte »forvaltningskomitéprocedure« — som er et af de vilkår, der kan fastsættes i henhold til

den nævnte artikel — skal finde anvendelse ved gennemførelsen af konkrete foranstaltninger med finansielle konsekvenser, som Rådet bemyndiger Kommissionen til at træffe, gør Rådet ikke indgreb i Kommissionens beføjelse til at gennemføre budgettet på eget ansvar i henhold til Traktatens artikel 205. For det første indebærer Kommissionens beføjelse til at gennemføre budgettet ingen ændring i den kompetencefordeling, der dels fremgår af de forskellige traktatbestemmelser, som bemyndiger Rådet og Kommissionen til at træffe generelle eller konkrete foranstaltninger på nærmere angivne områder, og dels af bestemmelserne om institutionerne i artikel 145, tredje led, og artikel 155; selv om — for det andet — en konkret foranstaltning som en næsten nødvendig konsekvens kan medføre en forpligtelse til at afholde udgifter, må udgifts-

forpligtelsen behandles særskilt, idet beføjelsen til at træffe den administrative afgørelse og beføjelsen til at afholde udgiften i den enkelte institutions interne struktur kan være henlagt til forskellige organer.

Det anførte — der indebærer, at foranstaltninger vedrørende afholdelse af udgifter ikke i sig selv og uanset, om der foreligger hjemmel, kan forpligte Fællesskabet juridisk i forhold til tredjemand — er i øvrigt i overensstemmelse med ordningen for kontrol med budgetgennemførelsen, hvorefter Europa-Parlamentet i medfør af Traktatens artikel 206b besidder godkendelsesbeføjelsen vedrørende Kommissionens budgetforvaltning, og Revisionsretten skal yde Europa-Parlamentet en bistand inden for visse grænser, der fremgår af Traktatens artikel 206a, stk. 2, og af finansforordningens artikel 80.

RETSMØDERAPPORT

i sag 16/88 *

I — Faktiske omstændigheder

Kommissionen har i denne sag nedlagt påstand om annullation af artikel 6, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 3252/87 af 19. oktober 1987 om koordinering og fremme af fiskeriforskningen (EFT L 314, s. 17), for så vidt udøvelsen af Kommissionens beføjelser til at træffe afgørelser i henhold til denne bestemmelse skal ske efter den såkaldte »forvaltningskomitéprocedure«, hvil-

ket ifølge Kommissionen strider mod dens enekompetence til at gennemføre budgettet.

Som led i koordineringen af medlemsstaternes fiskeristrukturpolitik har Rådet udstedt den anfægtede forordning, der har til formål på fællesskabsplan at koordinere og fremme en række former for fiskeriforskning, som gennemføres eller påtænkes gennemført af medlemsstaterne. Forordningens artikel 5 indeholder bestemmelse om,

* Processprog: fransk.